

- Θυμία, ἔφεσις, δρεξίς, ἔρως. || Σκῆν. Θηλυκὸς, θῆλυς. §—πόλε. Ζελάνηω. ἐπιρ.=ζελάτελη. τὸ θῆλυ. §—ρόδι. (γραμμ.) Ζελάτελη(-ητή). ἐπιρ. ἔφε- τὸ θηλυκὸν γένος.
 τῶς, ἐπιθυμητικῶς, εὐ- Ζενή, ἔψη(πο). τοὺς λοιποὺς κταίως. χρόνους ἔχει καινοὺς μετὰ ποθῶ, ἐπιθυμῶ, ἔφειμαι, δρέ- Ζέρτβα, ы. θηλ. θυσία, θύμα. γομαι. Ζέρτβενηκζ, а. ἀρσ. θυσια-
 Ζελτανίца, ы. θηλ. ἵκτερος. στήριον.—δλτάρъ.
 2)=γόρκοε σέλιε(170). Ζεστόκий, ал, ое. (сунтетр. Ζελδόκζ, дка. ἀρσ. ὁ στό- жέстокз, κὰ, κὸ, καὶ ζέστο- μαχος.=ετομάχз. κο.) ἐπιθ. σκληρὸς, ἀπηνής, Ζέλчь, и. θηλ. χολή. αὐτηρὸς, ώμός.
 Ζελέζныи, ал, ое. ἐπιθ. σιδή- Ζестоковы́йныи, ал, ое. ἐπιθ. ρεος, σιδηροῦ. σκληροτράχηλος, σκληραύ-
 Ζελέзо, а. ούδ. σίδηρος. χην.
 Ζενà, ы. θηλ. γυνὴ. (ἡ κλητ. Ζεστοκονέистовы́й, ал, ое. ἐ-
 Ζενà, ы. θηλ. γυνὴ. πληθ. γενы). πιθ. (κατὰ λ. *σκληρομανής. τουτέστιν) ὁ μέχρι μανίας
 Ζεнитва, ы. θηλ.=εράкз. Ζεστοκοσέρдыи, ал, ое. ἐπιθ.
 Ζеніхъ, а. ἀρσ. νυμφίος. Ζεστόκοсть, и. θηλ. σκληρό-
 Ζено любивый, ал, ое. ἐπιθ. γυ- ναικομανής, γυναιμανής. της, αὐτηρότης, ώμότης.
 Ζено не́истовныи (καὶ—вый), αл, ое. ἐπιθ. θυλυμανής, γυ-
 ναικομανής, γυναιμανής. Ζέстокш. ἐπιρ. σκληρῶς, σκλη-
 ναιкомуанія. ρόν.
 Ζéнскíй, ал, ое. ἐπιθ. γυναι- Ζиводáвецъ, вца. ἀρσ.=жи-
 κеиоς, γυναικικός, ὁ τῆς γυ- зно дáвецъ.
 ναικός-τῶν γυναικῶν. § Ζéн- Ζивожрéниe, ѹл. ούδ. ζωοθυσία.